

BLOGI

Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan Young Professionals -ohjelma – Paljon enemmän kuin vain työnantajakuvan kirkastamista

28.8.2019 10/2019 • BLOGI • Adam Saada, Tytti Tanninen

Kirjoittajat Adam Saada ja Tytti Tanninen osallistuvat Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan yhteiseen Young Professionals -ohjelmaan. Adam työskentelee Finanssivalvonnassa makrovakaasiantuntijana ja Tytti digitalisaatioasiantuntijana.

Istuimme alas puntaroimaan tähänastisia kokemuksiamme Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan Young Professionals -ohjelmassa (YP). Toukokuussa 2018, kun ohjelmaan haettiin osallistujia, olimme nähneet ohjelmaa varten tehdyn promovideon, jossa itse Suomen Pankin pääjohtaja Olli Rehn vaikuttavalla tavalla lupasi tehdä ohjelmaan valittavista kokelaista "tulevaisuuden finanssialan ammattilaisia". Video löi odotuksemme ja toiveemme tappiin. Selvää oli, että ohjelmaan kannattaa hakea, mutta lainkaan selvää ei ollut se, että tulisimme valituiksi edes haastatteluun.

Ohjelman puolessa välissä sekä SP että Fiva ovat tulleet tutuiksi

Kesäkuun alussa 2019 ohjelman puoliväli onkin jo takana, eli yhdeksän kuukautta organisaatiossa on tullut mittariin. Tytillä ei ole ennen ohjelmaa ollut kokemusta Pankista tai Fivasta – kerran hän on entisellä työpaikallaan päässyt avaamaan oven Erkki Liikaselle. Adam on aiemmin ollut Vantaalla rahahuollossa kesätöissä, joten keskustan pääkonttorin väki oli kummallekin entuudestaan tuntematon. Monilla ohjelmaan osallistuvista oli kuitenkin jonkinlaista taustaa organisaatiosta. Koska kukaan ohjelmaan osallistuvista ei varsinaisesti (ymmärryksemme mukaan) ollut työskennellyt aikaisemmin

toistensa kanssa ja olemme eri tiimeissä, olemme pyrkineet tapaamaan viikoittain lounaan merkeissä porukalla tutustuaksemme toisiimme.

Erityisesti olemme kokeneet olevamme YP-ohjelmassa kaikkein onnekkaimpien joukossa päästessämme työskentelemään sekä SP:ssä että Fivassa. Voisikin jopa sanoa, että olemme käytännössä päässeet näkemään ja kokemaan konkreettisemmin kuin moni muu kuinka Fivan ja SP:n yhteistyö toimii ja millaisia synergioita olisi vielä mahdollista saavuttaa. Onhan SP:n ja Fivan välisen yhteistyön kehittäminen myös yksi koko organisaation sisäisistä kärkihankkeista.

”Pihalla olemista” ja todellista asiantuntijuutta

Kuluneiden yhdeksän kuukauden mieleenpainuvuin hetki SP:ssä Adamille on ollut päästä kertomaan Nordean kotipaikan muutoksen vaikutuksista rahalaitostilastoihin Tilastokeskuksen asiantuntijoille. Fivassa mielekkäintä Adamille on ollut huomata, kuinka asian ytimessä hän on ollut mukana makrovakauspäätösten valmistelussa. Vaikka makrokokoukset ovat välillä pistäneet Adamin hiljaiseksi, ovat istunnot olleet hänelle erittäin opettavia.

Tytille ehdottomasti mieluisinta Fivassa työskentelyssä on ollut se, että vastuuta on riittänyt alusta alkaen. Vaikka tämä on tarkoittanut välillä jatkuvaa "pihalla olemista", niin myös kehityskaari on ollut erittäin nopea ja uutta on tullut opittua vallan paljon. Vain kolmen kuukauden työskentelyn jälkeen Tytti pystyi Fivan osaamistarvekartoituksessa kirjaamaan itsensä jopa syväosaajaksi virtuaalivaluutta-asioissa, sillä Fiva-aika on suureksi osaksi kulunut virtuaalivaluutan tarjoajia koskevien määräyksien ja ohjeiden valmistelun parissa. Vaikka syväosaamisella toistaiseksi kelpaa rehennellä, niin kyllä kehittämistarvekohtia tuli silti enemmän ruksattua kartoitukseen.

SP:n puolella Tytti katsoi digitalisaatiota ja uusia maksutapoja eri kulmasta kuin Fivassa, sillä SP:n puolella pohdittiin digitaalisen maksamisen aiheuttamaa kulutuksen ja velkaantumisen helppoutta sekä käteisen saatavuuden rapistumisen vaikutuksia. Tytin SP- ja Fiva-jaksot ovat täydentäneet toisiaan hyvin, ja monipuolinen näkökulma digitalisaatioon on arvokasta. Mitä kaikkea "maksuväline" voikaan olla!

Ylistyssanoja on nyt ohjelmasta kuultu (eivätkä ihan kokonaan tähän loppu), mutta on myös jotain, mitä mahdollisesti tulevia YP:itä varten voisi ohjelmassa pyrkiä vielä kehittämään. Vastuutoimistoissa ja -osastoilla ei välttämättä

ole varattu turhan paljon aikaa perehdyttämiselle. Asia on ollut ainakin meillä kahdella välillä oman aktiivisuuden varassa. Tämä on etenkin korostunut silloin, kun mahdollisesti hyödyllisellä perehdyttämisen aiheella olisi pikemmin välillinen kuin välitön liityntä työtehtävään. Sen tietämisestä, kuka tekee mitään ja on vastuussa mistäkin, olisi yleisesti hyötyä ihan kenelle vain. Monet asiakokonaisuudet ovat molempien tähänastisissa työtehtävissä olleet sen verran laajoja, että on vaikea nähdä, miksi jotkin osaluokat jätettäisiin perehdytyksen ulkopuolelle. Aukkoja sivistyksessä ovat kyllä mukavasti paikanneet YP-ohjelman osallistujille räätälöidyt seminaarit.

Pakko myöntää, että taidamme molemmat olla piirun verran omahyväisiä, sillä työnjäljen näkyminen esim. mediassa on lämmittänyt kumpaisenkin sydäntä. Itse asiassa ei siltäkään ole niin ollut väliä, näkeekö työnsä jäljen julkisuudessa, mutta on hienoa lukea uutisista sellaisista asioista, jotka pyöriivät työpaikan asialistalla. Olemme molemmat myös päässeet esiintymään julkisesti asiantuntijoina sekä julkaisseet asiantuntijakirjoituksia blogien muodossa. Adamin Euro & Talous -blogi kulutusluotoista suorastaan räjäytti pankin (tai Pankin, kun SP:ssä kerran ollaan).

Aikaa myös juoksemiselle ja jalkapallolle

Kumpikin meistä on pyrkinyt osallistumaan työyhteisössä vapaa-ajan aktiviteetteihin. Tytti on ahkerasti käynyt juoksujaoston perjantaiamulenkeillä, ja Adamkin on silloin tällöin saatu raahattua mukaan. Tytti muistelee lämmöllä myös karaokehetkiä kollegoidensa kanssa ja mainiota sijoitusta yritysmaratonviestillä Suomen Pankin Urheiluseuran (SPU) joukkueessa. Samoin Tytti järjesti rahoitusmarkkina- ja tilasto-osastolle pikkujoulut yhdessä tilastotonttujen kanssa – vastaavaa joulumieltä osastolla tuskin on kuunaan nähty – eikä enää nähdäkään, sillä osastoa ei enää samalla nimellä tai kokoonpanolla enää ole olemassa organisaatiomuutoksen myötä. Tilastotonttujen kanssa on luvassa myös jussi Berliinissä, joten työkavereista on tullut ihan oikeita ystäviä.

Adam muistelee konttorin ulkopuolella kohokohtina mm. koulutusmatkoja Roomaan ja Frankfurtiin. Kevään Liikkuen huvilalle -tapahtumassa potkittu tiukka tasapeli Puotinkylän Valttia vastaan painaa vieläkin Adamin jaloissa, mutta uutta jalkapallopeliä SPU:n kanssa odotetaan innolla. Molemmat osallistuimme äskettäin myös SP:n ja Fivan väliseen pesäpallo-otteluun.

Kesän jälkeenkin on paljon mitä odottaa, sillä molemmat odotamme loka-kuussa Pariisin seudulla järjestettävää Euroopan keskuspankkijärjestelmän

ja Euroopan keskuspankin alaisen yhteisen valvontamekanismin koulutusta. Mielessä kutkuttavat totta kai myös SP:n vuosijuhlat, joita varten Adam on jo nyt plankannut kenkäänsä ja joita varten Tyttikin ehkä tohtii ompeluttaa juhlamekostaan revenneen olkaimen takaisin paikoilleen.

Jatkui ura YP-ohjelman jälkeen miten tahansa, niin jo tässä vaiheessa voimme varmasti sanoa YP-ohjelman olleen erittäin antoisa kokemus. Toki vastuuvapauslauseke: ohjelmaa on vielä puolet jäljellä, ja tämä kirjoitus edustaa vain 2/9 ohjelmaan osallistuvien näkemyksistä – eikä mahdollisuutta eriävien mielipiteiden kirjaamiselle ole varattu.

Kirjoitus on julkaistu alun perin osana Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan yhteistä Young Professionals -ohjelmaa, jonka muut postaukset löydät [täältä](#).

Asiasanat

Young Professionals, Rekrytointi, Harjoittelu, Nuoret